

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg håber, at også hr. Per Clausen er glad for, at satspuljemidlerne her bruges til de svageste grupper. Men jeg er enig med hr. Per Clausen i, at det er nødvendigt at bruge flere penge i det hele taget på det her område. I Det Radikale Venstre ønsker vi simpelt hen at opprioritere hele området for psykisk sygdom.

I forhold til selvmordstruede er det af gode grunde meget vigtigt at satse på forebyggelse, for alt andet betyder jo, at man accepterer, at der er nogle, der dør for egen hånd.

Men spørgsmålet er, hvad der skal gøres. Det her handler jo i høj grad om samfundets struktur. Jeg sagde i min ordførertale, at der er mange eksempler på, at der, hvor de unge føler sig allerbedst tilpas, er på deres arbejde, det er ikke hjemme i familien. Og grunden til, at de føler sig bedst tilpas på arbejdet, er, at der er klare normer og klare forventninger.

Hvordan skruer vi et samfund sammen, som i meget højere grad bygger på, at der er klare normer og forventninger? Det kunne bl.a. også dreje sig om den måde, vi skruer folkeskolen sammen på, og den måde, vi tænker på de unge på.

Kl. 10.30

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Per Clausen for et sidste spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det er jeg selvfølgelig meget enig i, men vi har jo også det problem, synes jeg, at vi tit hører om, at man i skoler faktisk opdager, at der er børn og unge, som har vanskeligheder, som har problemer, og hvor man så faktisk får det indberettet til de sociale myndigheder, hvorefter der ingenting sker.

Det kan man selvfølgelig vælge at opfatte som udtryk for, at de mennesker, som sidder det ene eller det andet sted, ikke er dygtige nok eller er dovne, eller hvad det nu kan være, men man kunne jo også opfatte det på den måde, at vi har skåret den offentlige sektor så langt ned nu, at den forebyggende indsats, som de sociale myndigheder burde udøve, når de hører om, at der faktisk er problemer, ikke kommer, og så kommer politikerne alle sammen med nødhjælpspakken til allersidst, når de unge faktisk er kommet ud i en ekstremt dårlig situation. Man kunne måske have megen fordel af at gribe ind tidligere.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg kan kun opfordre til, at man benytter sig af den kommune-pakke, som de har lavet i Odense, og som fortæller noget til de kommunale medarbejdere om, hvad det er, man kan gøre for at forebygge problemerne.

Et langt stykke ad vejen er jeg enig i hr. Per Clausens analyse, men jeg vil også gerne gøre opmærksom på, at det folkeskoleforlig, der f.eks. lige nu er indgået, jo ikke er noget, der gavner de svage unge. De unge, som har problemer med deres identitet og føler sig enormt usikre på sig selv, bliver ikke hjulpet af det folkeskoleforlig, der nu er indgået.

Så samtidig med at vi måske kan blive enige om – det håber jeg meget i forbindelse med revisionen af psykiatриhandlingsplanen – at vi nu gør mere for at løse det her problem, så er der en anden hånd, der gør noget andet. Test og mere kontrol og meget mere fokus på det, man betragter som det stringent faglige, er ikke nødvendigvis det bedste for de piger, der sidder bagest i klassen og føler sig enormt usikre på sig selv og måske er så kede af det, at de overhovedet ikke lærer noget som helst.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren, der er ikke flere spørgsmål. Den næste ordfører bliver fru Birgitte Josefsen.

Birgitte Josefsen (V):

At have ondt i livet er for alle, der rammes, mere end vanskeligt at håndtere, men mindre vanskeligt bliver det jo ikke, når den pågældende er ung og uden nogen lang livserfaring og uden erfaring i at tackle livets mange udfordringer.

Kroppen forandres, der skal træffes mange valg om uddannelse og kæreste – valg og fravalg. Der er i de unge år gang i en løsrivelsesproces mellem forældrene og den unge, ja kort og godt er det en vanskelig og problemfyldt tid og en vanskelig proces for alle unge.

Er der intet netværk, oplever den unge utryghed, for mange uheldige episoder i opvæksten, føler sig ensom eller anderledes eller har vanskeligt ved at leve op til tidens idealer. Ja, årsagerne kan være mange. Handlinger og tanker kommer til at bevæge sig i hver sin retning, og for nogle bliver det så komplekst, at den eneste mulighed er at vælge livet fra.

Nu er vi altså nået dertil, hvor det går galt for mange, og jeg tror, at vi alle her i salen spørger os selv hvorfor. Vi kan så sige, at de unge